

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:

Egész évre 8 K
Fél évre 4 -
Negyed évre 2 -
Egyes szám ára 20 filler.

Felelős szerkesztő:

OSZESZLY M. VICTOR.

Laptulajdonos és kiadó:

BALKÁNYI ERNŐ.

Telefonszám: 13.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendva.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

A nyitlér sora egy korona.

Egy magyar betegség.

Alsólendva, január 31.

Egy ókori latin történetíró mondotta, hogy nem a méltóságok adnak tekintélyt viselőiknek, hanem annak kiváló viselői adhatnak csak tekintélyt a méltóságnak. Ez a figyelmeztetés mutatja, hogy a címkorság nem új betegség, csakhogy ma és főképen minálunk, sokkal nagyobb mértékben dühög, mint bárhol és valaha. Nem találunk népet, ahol annyiféle cím, megkülönböztetés, rangaránylat volna, mint éppen nálunk.

Pedig sajtáságos tünet, hogy mennél műveltebb egy nép, mennél hatmasabb méretűek a gazdasági viszonyai, annál egyszerűbb, annál igénytelenebb a címek tekintetében. Elvégre külsőségekről lévén szó, a praktikus életben úgy sem igen vehetik hasznát, már pedig ott általános az a nézet: annyit ér mindened, amennyi hasznát tudod venni. És ha már valamelyik család származására, az egyáltalán nem befolyásolja őt abban, hogy ott ne szerepeljen a neve a kereskedelmi vállalatoknál, vagy más üzletekben. Mert csak a pizkos üzlet becstelentítő, a tisztességes üzlet nem lealázó.

Aki ismerős az angol piacon, a sohasem fog csodálkozni azon, ha a kereskedőcégek közt lordokkal találkozik. A demokratikusabb jellegű Franciaországban meg egyáltalában nem akarják ismerni a cím

fogalmát. Egyetlen cím létezik csak: uram, vagy ha éppen úgy tetszik: asszonyom. És ha a köztársaság elnökével beszél akár-kicsoda, egész biztos, hogy a köztársasági elnök is csak Uram lesz és ha történetesen a másik fél egy utcaseprő, akkor sem fogja a köztársasági elnök elmulasztani, hogy a másik félnek kijáró Uram címet megadja. Ez a lényege annak, amiért a franciát mindenki a világ legudvariasabb népének tartja.

Azt kellene tehát megtanulnunk, hogy nem akkor vagyunk udvariasak, amikor valakit mennél magasabban titulálunk, amint az pl. nálunk szokás, hogy mindenki nagyságos ur, habár az elfogadott nagyképűkódó címrangunk szerint nagyságos cím csak a képviselőnél kezdődik.

Amikor a polgárt valaki nagyságosnak titulálja, akkor tulajdonképpen udvariasságot követ el, mert mintegy azt árulja el, hogy nem tarthatta érdemesnek, miszerint a megítélés személye iránt érdeklődnek. Amerikában meg éppenséggel nevetnek azon, hogy ember és ember között címkülömbőség lehet.

Üdvös volna, ha ez a gondolkodás nálunk is minél szélesebb rétegben terjedne el; nem csak azért, mert ez a külsőség is szószólója a jogegyenlőségnek, hanem mert társadalmunk eme gyöngéjére nem egy szélhámos alapít üzletet. Ép nem régen vesztett rajta egy orvos-doktor, akinek megigérték, megfelelő előleg fejében, hogy valamelyik kisebb amerikai államtól vala-

milyen követi titlust jár ki egy konzulátusi tisztviselő. A címből persze nem lett semmi, de az előleg eluzott.

Nálunk, ha valamelyik kereskedő jobb üzletre tett szert, az anyagi sikerek után nyomban címekért vágyódik. Hiszen olyan bő skálája van a címeknek. Ebben a skálában minden társadalmi osztályhoz tartozó ember megtalálja a maga vágyainak tárgyát.

A jó klasszikus író, aki filozofiailag megállapította, hogy üres titlustól nem lesz méltóságosabb, kiválóbb az egyén, sokkal messzebb tartott, mint mai társadalmunk, jóllehet hosszú évszázadok választanak el tőle.

A címkorság járványos betegségét csak magasabb, fejlettebb kultúra változtatja meg. Amíg címkorság van, addig kicsinyesség van, amíg kicsinyességek dominálnak, addig nem valósulhatnak meg nagy eszmék, nagy gondolatok és amíg nagy gondolatok nem valósulnak meg, addig ne is reméljünk semmiféle fellendülést, semmiféle vonalon.

A helytelen gondolkodás mindenféle keretekben kimutatja magát, a külsőségekben ép úgy, mint a lényegekben és a címkorság sem egyéb, mint ennek az egészségtelen gondolkodásnak egyik fokmérője. Csak fölvilágosodás szabadíthat meg tőle.

— Kérjük előfizetőinket, kik lapunk árával hátulálékban vannak, hogy tartozásukat mielőbb küldjék be, mert különben címükre tovább nem küldjük a lapot.

Lola gyengékedik.

Ira: GÁNGOL ISTVÁN.

Lola, az isteni Lola, a Pittypalatty-szinkör dédelgetett soubrette-esilaga, unott, durcás arccal heveszertett chaselongeján. Halvány ónusu pongyolája kiszámitott redőkben omlott csábos alakjára s emelte még jobban ki artisztikus konturjait.

Lábainál Maróti feszengett egy smuigan parányi puffon, kelleltenül s izgatottan simogatta kopaszodó fején a gyér hajszálakat. Maróti bankár ur, a Lola nagyságm legujabb — s immár öt hónapos — barátja, kövér ujjával babrált, ami nála számolást jelentett. Ugy látszott, a kisasszony egy újabb érvágással akart könnyíteni a pénzember kiapadhatatlan bugyellárisán.

— Hiába töröd a fejedet, öregem — szólt az isteni Lola — az autót meg kell kapnom. S kikötöm, hogy Benz legyen. Ki jár ma takszin? Akinek csak van pár koronája a zsebében, megteheti, de nekem autót kell öreg, érted? . . . töff . . . töff . . . vagy pedig . . .

— Lola, az istenért, ne akarjón tönkre tenni, hiszen rövid idő alatt, mióta barátjának nevez, legialább százezer koronát költöttél magára. Nézzé ezt a hatszobás lakást, inas, komorna, szakács, fogat áll rendelkezésére. Három hete kapta az új hintót, a két orosz trapperral. Nemde maga is mondta, milyen kedves szemekkel nézte a Havasi Heddy, a maga kedves vetélytársnője?!

— Nos és . . . ez kifogás, ez ellenvetés akar lenni? Pukkadjon meg az a Havasi a por-

cellán babaarcával, a nyolcszáz koronás fogoróval, meg a sáfrányszínű hajával. Különbben is alaposan leföztem a „Mülovarnó” Eliánájában. Szivgörsöket kapott, mikor értem percekig tombolt a publikum. Az volt csak siker! De fess is lehettem, ugy-e öreg, tudod abban a cseresznyevörös zoké-jelmzében. Nahát, mit bálusz? praczilt ide, hogy holnapután itt a Benz . . .

Maróti legjobbnak látta az úgynevezett fordulatot adni, mintha hirtelen sietős utja jutott volna eszébe. Legjobb lesz most eltávozni a bal-fenekén, este majd felkeresi az öltözőjében. Addig — gondolta — kimegy fejből a legujabb hóborf. Sietve rántotta elő az óráját s teltetett kapkodással mentegőzött, hogy így meg ugy, tiszteletáncra kell mennie, amiből az isteni Lola egy szemernyit sem hitt.

— Nohát csak menj, vén simucián, még ezt a nyomorult kérést is megtagadod tőlem. Nem ijedek pedig meg. A Róth Zsiga barátod már alig várja a pillanatot, hogy helyedbe léphessen. Multkor is úgy viselkedett, mint egy jogász-gólya, a szegény fülig szerelmes belém, úgy kell néha kikergetnem az öltözőmből! Csak erj, de többet be ne tedd a lábadat . . .

— Lola, maga nem tudja, mit beszél; maga tuloz, maga ugy akarja váltani a szeretőt, mintha jelmezek volnának. Nem bánom, megyek, de akkor kérem kell, hogy becses számlát a mai naptól a Róth Zsigának prezentáltassa . . .

— Annak, akinek akarom! — rikácsolta a távozó után a művésznő s arcát a harag lángoló

pirja futotta be. S azután, hogy felzaklatott idegeit csillapítsa, a keze ügyében levő bársonykötésű könyvet hajította egy fali állványon ártatlanul szendörgő amorette-szobrocskához.

S hogy teljes legyen a bosszúja, azon melegeben erkölcsi elégtételt akart magának szerezni. Idehívatta Neményit, a fiatal, hullámos fürtű házi-orvosát. Oh, ő csak kárpótolni fogja, az megérti majd őt. Idegesen nyomta meg a csengőt s pár pillanat múlva kiadta az ordrét a belépő szobalánynak:

— Neményit kéretem telefonon, sürgősen!

S elégedetten, mint a jól lakott cica, dőlt végig ujjra a puha kereveten. Neményi, az aszkéta-jellemű fiatal orvos mindig bizonyos áhitattal lépett be a művésznő lakásába. Ismerte már Lola nagyságm szokását, ha nagyon heves perpatvara volt az udvarlójával, csak ő jöhetett, ő volt az a bizonyos villámhárító, mely a művésznő örömvagy haragjának utolsó szenvedélyes fellobbanásait levezette. Komolyabb eset még sohasem fordult elő egy bróm-recept felírásánál. A művésznő szépsége és rakoncátlan modora feszélyezte őt, de a csodálaton túl még álmában sem merészkedett volna közeledni.

Lolát a pamlogon elszenderítve találta. Féltéken nyitott be s lopva, bátoriatlanul közeledett hozzá, hogy így felfedezetlenül láthatja. Az a raffinált helyzet, melyben a hölgy pihent, a hófehér karokról visszahulló csipkés pongyola, a pihegő kebel, a kivillogó csábos bokák a fiatalember vért lázas, soká pihent keringésbe

Az elaggott iparosokért.

A ma esti ipartestületi bálhoz.

Letűnt idők édes emlékei, a céhrendszer keretében a kisipar virágzása vonulnak el lelki-szeméink előtt, amikor még nemcsak a nemes csizmadia-céh, de a kisiparos-osztály minden egyes tagja csinos házacskával, földcéskével és szőlővel rendelkezett, hol a hétköznapi fáradság után, ünnepek alkalmával, a korcsmázást nem ismerve, egy kis bufejtőre és barátságos beszélgetésre össze-összeültek a vidám kocintgatások középpontjában egymásnak a közel-múlt városok díszes eredményeit.

Hurka, kolbász, sódar, kalács volt bővíben s ugy a vásárookra, mint a hegyi kirándulásokra is mindig jutott belőlük a tarisznyába; az eladó leányok is került egy kis hozomány, hogy boldog lehessen egy-egy céhbeli legénygel.

Amint azonban a nagyipar megjelent hazánk horizontján, az állami élet gépezetében beilleszkedett s az idegen elem befészkelte magát: a nagy tőke tönkresilányította a kis tőkét, elsöpörte a céhrendszert oly sok szép erkölcsi vonásaival együtt, agyonnyomta a kisipart is, amely a reá egymásután következő sanyaru esztendőök folytán, tőke hiányában a versenyt kiállani nem bírva, ugyszólván a tönk szélére jutott.

Majd az időjárás mostohaasága, az élet óriási módon felszaporodott igényei és nehézségei, a külföldről korlátlan mennyiségben beözönlő, szemre bár csinosabb s tetemesen olcsóbb, de minőségére ócskább ipartermékek a hazai kisipar megbízható produktumait teljesen kiszorították s ezzel a kisipar hitelét előbb megrendítették, majd pedig a hitelezők lelketlen kapzsisága folytán fizetésekreptelenségbe és csödbe kergettek. Így a kis házikó, földcéske és a szőlő is, amely a természet újabb és újabb kéréseivel csapásai miatt amugy is tönkre ment, újra került s amit a nagyipar nyomása és a mostoha, abnormis időjárás el nem tudott végezni, azt elvégezte az anyagok folytonos drágulása, az egyre nehezedő megélhetés s a mindenkor jól működő adóprés. Ugyanarra, hogy az egykor jómódban élő boldog kisiparosok előbb árendászháza került foltozó vargának, cipésznek, szabónak stb.; amikor pedig

az ereje már nem bírta, innen is kitessékelték az utcára, honnan rokonok és idegen jóemberekhez került kegyelemkenyérre.

Szomorú valóság ez, melyet a nagy tőkével dolgozó gyáripár és a társadalom jó módban élő osztálya nem akart egyáltalán észre venni.

De észrevette végre hosszú évtizedek után városunk ipartestülete s ha a maga erejéből, tőke hiányában egyebet nem is nyújthat, legalább időnkint egy-egy jótékonyul mulatságot rendez, hogy annak tiszta jövedelméből azoknak az egykor jobbvilágot élt és megrokkant iparosársaknak a könnyeit legalább rövid időre letörölje.

Ilyen mulatsága lesz az ipartestületnek a ma (vasárnap) esti is!

A közgyűlés előtt észlelhető kortes-zaj üljön el egy napra. Legyen a mai iparosbál valóban jótékonyul mulatság, jelenjenek meg azon az iparos családok minél többében s mutassa meg a tőke és a jobb módúak osztálya is, hogy az aranyak csengése mellett az egykor adófizető, megrokkant iparosok könnyörgését is meg tudja hallani s felszegítésükre tud feleslegesen egy kis morzsát áldozni.

Levél a névtelen levelekről.

— A szerkesztőhöz. —

Igen tisztelt Szerkesztő ur!
Kedves Barátom!

Most nem mint munkatársad, hanem mint privát-ember jövök hozzád, de azért, kérek, tedd közé alábbi soraimat. E héten u. i. néhány fiatal-ember — köztük én is — névtelen leveleket kaptunk E névtelen levelekben először egy pár közös hölgyismerősünk, aztán mi, kik a leveleket kaptuk, vagyunk kölcsönösen lekenve. Ez a dolog adta kezembe a privát-tollat. Eőre bocsájtom, hogy azt a bájos (?) névtelen — ki éppoly névtelen, mint amennyire bájai hiányosak — kinyomoztam és még csak egy vagy két levélre van szokásom, hogy a dolog végére járjak. Igen, kinyomoztam, dacára az elferditett írásnak, dacára a balkézbe fogott tollnak és dacára a németes kiejtésnek.

Sokak előtt furcsa lesz ez a levél, tudom; tehát, akik még nem tudják azt, hogy nálunk van néhány piszkos „ismeretlen,” kik gyomruk és epéjük bűzös valadékát névtelen levelek alakjában öntik ki; — azoknak megsgom, hogy Alsólendván ha van két fiatal, vagy családós ember, kikről

— A szerelem az egy fikció, nem látható, nem hallható, nincs sehol és mégis mindenütt megjelenik. Bár ártatlan hypothezis az egész, különösen gyenge idegzetű, vérszegény emberek-nél gyakran jelentkező kóros tünet, gyógymódja sok mozgás, sportok, légerség, utazás, jó táplálkozás...

— Haha, igazán érdekes, — nevetelt jóízűen a művész — tehát ez a maga felfogása! Hát léteznek ilyen férfiak is a világban? Ezt én nem is tudtam. S maga meggyőződésből hiva is a szavainak?

— Valóban Lola nagysám, de pardon... a hőmérőt...

S komoly arccal nyult az üvegcső után. Természetesen semmi baj sem fenyegette a művésznek becses egészségét. Hiszen olyan volt, mint a kicsattant róza, mint az éret, hamvas gyümölcs, mely mosolyogva várja, kínálja magát, hogy leszakítsák.

S mikor Neményi kegyesen elbocsájta lefelé sietett a lépcsőházban, csengő, vidám kacagás zereje hallatszott a becsukott ajtón át utána... A művész nem unatozott. A művész újra megnyomta a csengőt. A művész kiadta a parancsot:

— Nina, küldje be Jeant!

És két perccel később Jean, vagy ha úgy tetszik János, a gladiátor termelt inas, kifogástalanul szabott frakkjában, csillogó hófehér plasztárral a mellén, börtölvált arcán hideg közönnnyel, átható szúrós szemekkel nesztelenül lépett be a szobába, alázatosan, szolgálatrakészen...

kiderül, hogy jó barátok, nemsokára névtelen levelet kapnak; hogy milyen tartalommal, azt felesleges mondanom. Ha Alsólendván egy leány kétszer beszél egy fiatalemberrel, mindkettőjük névtelen levelet kap, melyben a leány le van kenve a fiatalembernek és viszont. Nálunk vannak olyan piszkos „ismeretlenek,” a kik hazug híreikkel nemcsak családok egyetértését bontják meg, hanem mindjárt meg is rágalmazzák. Nálunk ha egy leány kétszer beszél egy fiatalemberrel, akkor mindkettőtől bizalmasan azt kérdi minden olyan „ismeretlen”-forma hölgy: mikor lesz az eljegyzés?

A mi leveleink is ilyenek. Nekünk előőrja az „ismeretlen” kis piszkos, hogy X. Y. kisasszonyt nem fogjuk feleségül megkapni, mert... és itt felsorolja az okokat. — Mondja maga régi „ismeretlen” ismerős, miért teszi ezt? Azt gondolja talán, ezzel eléri azt, hogy két lánykáját — kiker az ördög sem néz rá s akik közül egyik már az angol-bur háború idején markatányosnó lehetett volna — férjhez adhatja? Nem, édes kis fogatlan dédvénányám! Nem fogja ezt elérni. Legalább — ahogy én a lendvai gyerekeket ismerem — egy sem fog a kegyed leányainak karikagyűrűt adni. Hát akkor mi az ördögöt akar a névtelen leveleivel? Ha éppen kívánja, arról is megnyugtathatom magát — maga kis nyugtalan köpedék, — hogy nem fogom feleségül venni azt a leányt, akihez maga szintén névtelen levelet írt; sőt azfelől is legyen nyugodt, hogy nem lendvai lány lesz az, kit feleségül elvekedek, tehát így a maga bájos leánya kikaptyant a kombinációból.

Azt pedig ígértem, hogy ha még egy emberfia vagy lánya azzal jön hozzám, hogy névtelen levelet kapott, irgalmatlanul kiírom a maga közismert nevét, aztán nem bánom, pereljen be. Nekem megfogja érni azt a pénzt, mert meglesz a gyönyörűségem, hogy az egész város megtudja majd a piszkalódó névtelen levelek szerzőjének kilétét.

Soraim közzétételéért már most köszönetet mondva vagyok

Alsólendván, 1914. 1. 29.

kész híved:

VLAY IMRE.

Végbucsut int a nap...

Végbucsut int a nap, leszállott az alkony,
Szülőföldem felől harang szavát hallom...
Hangjait nem a szél, titkos szárnyak hozzák,
Bucsu-szó kíséri: „Megyek, Isten hozzád!”

Utolsó utadon Isten legyen véled!
Ki engem köszöntesz, ki vagy szálló lelek?
...Gyertya-lángok gyútnak s feldereng az alkony,
Ravatal áll köztük, rajta öreg asszony...

Fehér fűrtjeivel az esti szél játszik,
Arcán bánaat helyett édes öröm árva;
Vidáman, örömmel ment az öreg árva,
Tudta, hogy a hive réges-régen várja...

Szegény öregasszony, Golgothát járt vérem,
Hejh, de sok szép mesét mondalt egykor nekem!
Karonod hordoztál, bútesómet ringattad,
— Lásd, egyetlen könnyem sem hullik miattad...

Gazdátlan eb sorsa látvát lelkemet,
Ha volt, megosztottam vele a kenyeret;
Vele sirtam, ha sirt kismadár a lombon,
De milyen a sorsod? arra nem volt gondom...

Mért szállott le reánk, miért ez az átok?
Feretget mért szórta szét a lús családod?
Egymásért a szívünk vágyon mért nem dobban?
Mért szeretjük inkább az idegent jobban?!

Idegen szeretet, hideg a sugarad,
Papír-virágokkal hinted be utamat,
Ilyen papír-virág az én minden kincsem,
Mosolygó, virító, — de illata nincsen...

Idegenek fonták imára kezedet,
Idegenek adtak kezébe keresztet,
Mi rád se gondolva föld messze voltunk,
— Egyenki, nekünk is ez lesz majd a sorsunk...

...Elűnt a látomány, haragszó se hallszik,
Körülfötte minden néma, csendben alszók,
Csak a kukk hangja járja be a völgyet,
Meg a szívem dobog s esdve kér egy könnyet...

(Váczkisujfalu)

IFJ. REVERENCSCS ISTVÁN

hozza. De a gyávaság elnyomott benne minden merszet.

Lola egy halk sóhajjal nyitotta fel szeméit s csodálkozva nézett Neményire. Oh, kitűnő színész! volt öngyúsága.

— Ah, kedves doktorkám, itt van? üljön ide mellém...

— Parancsoljon, művész. Talán csak nincs baj?

— De igen, úgy érzem, mintha rosszul lennék, a fejem szédülne, a karjaim zsibbadtak, a szívem úgy ver! Tegye csak reá a kezét...

S pihegő, forró mellére szorította az orvos kezét.

— Ugy-e érzi, valószínűleg lázam van?!

Neményi szórakozottan vette elő a kis hőmérőt. Zavarban volt a művészével szemben, mert azok közé a férfiak közé tartozott, akiknek a legtöbb biztatás is udvarias előzékenységnek tetszik. Remegett az izgalomtól, a belső tíztől, itt van előtte a bűvös nő, csak ki kell nyújtani érte a kezét, de hopp... hogy tehetné ezt ő, a szegény Neményi, még arcába kacagna, vagy ajtót mutatna neki.

— Mondja csak doktorkám — szóit a művész hirtelen, ajkai körül pajzán mosollyal — volt már maga szerelmes?

— Igazán nem... izé... sohasem... azaz talán, lehet... de miért kérdi ezt tőlem művész?

— Tudja, természetem a kíváncsiság s magát igen komolyan ismerem, s azt hiszem, maga nem is tudja, mi fán terem a szerelem. Nos, halljuk a véleményét...

Neményi úgy érezte magát, mint a latin anárjától sarokba szorított harmadéves gimnázista.

Esetek.

Névtelen levélírók. — Mikor az autó gázol. — Az orr. — Művelt beszéd.

A mult heten ráismertem a régi Alsólendvára: a névtelen levelekről, amik ismét megjelentek a horizonton. Azért mondom így: „ismét,” mert a névtelen levélírást itt nálunk nem állandó jellegű, de időnkint vissza-visszatérő rossz tulajdonsága némi maradtalan vétől női vagy férfiszemélynek. Valamikor, ugy hét évvel ezelőtt, mikoriban én idekerültem, annyira el volt terjedve Lendván ez a speciális kisvárosi szokás, hogy még nekem is jutott belőle egy. Egy névtelen levelező-lapot kaptam, amelyen tudomra adták, hogy Lendván még szobrot is emelnek nekem. Meg is terveztek a levelező-lapon a szobromat: egy megkoszorúzott fejű — számár, kezében lanttal. Alatta e négy, félreértéketlen sor:

„Megtérveztek szobrodát im
Flizfaköltő jókor,
Hogy ismerje ábrázaiod
A háias utókor...”

Én annyira nem haragudtam a „gyengéd” kis figyelemért, hogy itt a Híradóban szépen megköszöntem a szíves megemlékezést és elírtam a képet — mint az én lendvai szerkesztői működésem méltánylásának dokumentumát — örök emlékül. Még most is megvan...

— A névtelen levelekről és azok szerzőjéről diskuráltunk egy kisebb, intim társaságban. Találgattuk, feszegettük: hogyan, milyen eszközökkel lehetne a névtelen levélírásnak a végére járni. Egyikünk is, másikunk is indítványozott valamit. Volt köztünk egy — aki hosszú ideig szó nélkül hallgatta a diskurzusunkat, — ez egyszerre csak ragyogó arccal felkiált:

— A névtelen levélírókat csak egy módon lehet elhallgattatni: ha éreztetjük velük, hogy semmibe se vesszük az írásukat!

— De hát hogyan tehetjük ezt? — kérdezte egyikünk.

— Egész egyszerűen, — felelte az én barátom. — A névtelen leveleket el sem kell olvasni! Ha valaki névtelen levelet kap, azt *felbontatlanul* dobja a tűzbe...

Csöndes röhögés követte barátom szavait.

Schaffhauser, az „első alsólendvai autó-fuvarozási vállalat” megteremtője, meséli ezt a jóízű históriát.

Még a nyáron történt, hogy az autót kibérelte egy vidéki ur, kinek Muraszombatra kellett mennie, de nagyon sűrűszen. Szágludtak az uton, mint a szélvész, mert az volt a parancs, hogy még a rendes időnél is előbb kell az autónak Muraszombatra érni. Az egyik közbeeső község végén, egy erős kanyarultnál egyszerre a gép elé kerül egy puskás ember, meg a kuttyaja, melyet porázon vezet. Schaffhauser hirtelen csavar egyet a kormánykeréken, az autó ugrik egyet, s a puskás ember ki van kerülve. De a kutya az ott dögölt meg az autó alatt, azt már nem lehetett kikerülni. Az autó persze megállt.

— Ugy látom, itt egy kis baj történt én miattam, — szól az autón ülő ur. — A kuttyát rántottává gázoltuk...

— Igen, — felelte a puskás emeer.
— Valami drága fajkutya volt?
— O nem.
— Miután én miattam történt az egész, adok tiz koronát érte, megelégszik?
— Meg.

A vidéki ur belenyúl a tárcájába és lefizeti a tiz koronát. De bucsuzáskép megjegyzi:

— No, isten vele! Igazán sajnálom, hogy én miattam így elromlott a vadászata...
A puskás ember rántott egyet a vállán.
— Oh kérem, nem mentem én vadászni, csak át akartam menni ide a kiserdőbe, hogy ezt a szegény beteg kuttyát agyonlőjsem...

Ez is megtörtént. Yaiver-My belmunkatársunktól a minap egyik hölgyismerőse az utcán mindenféle reá (a hölgyre) nem tartozó dolgokat kérdezgetett. Mikor Yaiver már minden kérdésére megfelelt, elváláskor még megkérdezte:

— Mondja csak, kedves Yaiver, miért olyan vörös a maga orra, talán megfagyott?
— Nem, kedves nagysám, az én orrom a büszkeségtől sugárzik, és nem vörös!
— A büszkeségtől? ... Miért?
— Igen, a büszkeségtől, mert büszke arra,

hogy nem szokta magát soha abba beleártani, amihez semmi közel!...

E pillanattól kezdve Yaivernek eggyel több ellensége lett.

Egyik ismert iparosunknak kissé butácska felesége szeret művelten, urasan beszélni, de legfőbbször, amikor valami nagyon műveltet akar mondani, éktelen butaságot mond. A minap társaságban voltak, hol szóba jött a szánkózás is. Egyszerre az asszonyka odafordult az urához és azt mondja:

— Igazán, vasárnap mi is megszekerizhatnánk két koronát egy kis szánkózásra!...

Gyűjtötte: MIKI

HIREK.

Verseimből.

Emlékszel-e? Az alkony árnya
Halkan szűrődött a szobába
Ránk borult az ősi sötétnék
Cirógató, lágy fátyola.
Csend. Csak a bús árnyak regették
Akkor fogadtuk meg: sola.

Emlékszel-e? A süti fáknak
Dús lombjai virágban álltak...
Lilaszegélyű volt az egből,
Alom ringott a leikeken;
De az enyemben borús éj volt:
Másnak fogadtál, nem nekem...

Valamikor, nem is régen

még varázsos szó volt ez: Amerika. Mielőtt a munkás éhenhalt volna, eszébe jutott ez a szó, az inségesek közt legendák keringtek a kivándorlók szerencséről, a munka megbecsüléséről és a revolver csöve előtt még a halálacsüggedt is rágondolt arra, hogy túl a tengeren új és becsületet életet kezdhet, mert ott nincs hagyomány és történelem, de van becsülete az erős karnak, az izomnak, az energiának. Amerika az éhesek Eldorádója volt mindaddig. Az általános pénzügyi depresszió azonban az új világra is elérkezett és miután végigsöpörte egész Európát és letarolta az országokat, az amerikaiak is szenvednek miatta. E pénzügyi ciklon pusztításáról komoly adatok, hiteles számok beszélnek. Az Egyesült-Államokban az utóbbi hónapokban észlelt általános gazdasági depresszió még mindig nem javult. Különösen érezhető ennek hatása a munkapiacra. Egyre bocsátják el a vállalatok a munkásokat s a munkanélküliek száma napról-napra szaporodik. A bevándorlási hatóság az amerikai bevándorlási törvény rendelkezéseit a szokottnál is nagyobb szigorral alkalmazza, hogy minél több Európából érkezőt akadályozzon meg a partraszállásban. Ujabbban a Kanadába bevándorlóknak a partraszállását is megnehezítették. Ma ezt már hivatalosan is tudomására hozzák a kivándorlóknak. — Aki elindul most télvizidőn, hogy egy keserves sorból jobb sorba jusson, az a nyomorán kívül még egy új csalódásnak néz elébe. A maradék pénze elfogy az utazásra s aztán a hivatalos hatóságok visszatessékélik. Visszatessékélik irtalom nélkül ide, ebbe a szomorú, inséges, munkátlan országba, ebbe a kalodába, ahol egy nincs munka és pénz, mint Amerikában, az éhesek egykori Eldorádjában...

— **A vármegye házából.** Zalavármegye állandó választmánya a folyó évi február hó 9-én tartandó felvényhatósági bizottsági rendes közgyűlésen törvényhatóság ügyek tárgyalása végett február hó 3-án délelőtt 9 órakor Zalaegerszegen a vármegyeház gyűléstermében gyűlést tart.

— **Évforduló.** Tegnap, január 31-én volt huszonöt éve annak, hogy Rudolf trónörökös ol tragikus körülmények között meghalt.

— **Egy kis fiu halála.** Sulyos csapás ért Piatsek János braciai urad főferdészt és nejét. Mint részvételt értesülünk, egyenes kis fiú Andorka, hétfőn délután meghalt. A megtört szülő kis halottukat szerdan délután temették el az ú merősök nagy és őszinte részvéte mellett.

— **Főjegyző-választás Nagykanizsán.** Nagykanizsán szombatn délután föltörték be a elhálózás fojtán megürsedett főjegyzői állás. Az állásra az egyetlen pályázót, dr. Krátky István ügyvédjelöltet közfelkiáltással választották meg. — Ugyanekkor választották meg a város ügyézt is. Erre az állásra pedig három pályázó közül dr. Bentzik Józsefet választották meg.

— **A Casino nagy jelmezestéje.** Tehá az idei farsang sem mullik el egy igen kellemes és érdekes uri mulatság nélkül. Ugyanis amin értesülünk, a helybeli Polgári Olvasó-Egyesülete ifjusága egy minapi gyűlésén kimondotta, hogy az id i farsangot egy nagyszabású jelmezball teszi emlékezetessé. A mulatság napját február 21-ére tűzte ki a rendezőség. A kaszinói ifjusá ezzel a mulatságával a régi jelmez bálók hamisítalan kedélyességét és sikerét akarja vissza idézni, s ismerve a rendezőségben résztvevő ifjak buzgalmát, hisszük, hogy ez sikerülni is fog nekik. Egyebekben pedig a mulatságról a napokban szétküldésre kerülő meghívók nyujtana bővebb felvilágosítást.

— **Faragó Marci kiállítása Budapesten.** Tehetséges földinkről, Faragó (Freyer) Márton festőművészről olvassuk a „Világ” tegnapielött számában a következőket:

„Két fiatal festőművész, Sas Ferenc és Faragó Márton, ateliérkiállítás keretében mutatják be most megismosodott művészetüket. Hosszú időn át éltek a vidéken és most visszatérve fővárosba, a magyar piktura centrumába, így keznek maguknak helyet biztosítani. Az igyekeztük előre láthatólag sikerrel fog járni, mert miú a ketten tehetségesek, friss meglátásuak és sok ígérő képességekkel bírnak. Tájkép, csendélet, figurális alkotás nagy számban disziti ateljeirí falait, munkáival eltöltött szorgalmas évek értéke dokumentumaival találkoznak, amelyek előreláthatólag sok hívet fognak számukra szerezni. Sas Ferenc genre-festő, tude színekkel, nagy elbeszélő talentummal fest meg kis jeleneteket, csoportokat. Faragó Márton nagyobb kompozíciókkal is sikerrel kísérletezik és úgy látszik, szép eredményeket fog elérni monumentális alkotásokban tisztza, őszinte és eredeti művészetet kedvelők sok kedves, finom dolgot találhatnak Sas és Faragó művei között addig is, amíg a két rokonzenve művész nyilvános tárlaton hivatalosan is és két ségkivül szép siker kíséretében fogja fémjelzett művészetét. A kiállítás a Katolikus Kőr szék házában (II. Pályf-tér 4.) van és őszinte örömnkr szolgál, hogy az ott szerzett benyomásokról be számolhatunk.”

— **Uj trachoma-orvos.** A belügyminiszter a cserföldi áll. trachoma-orvosi állásra — miután az eddigi orvos, dr. Iványi István lemondott — dr. Gelbmann János orvostudort küldötte ki

— **Járásuk szaporodása.** Az alsólendvai járásban az elmúlt november — december hónapokban születtek 283-an, meghaltak 157-en; így a szaporodás 126 volt. Az egész megyében születtek ez idő alatt 2817-en, meghaltak 1528-an, így a szaporodás 1289 volt.

— **Elítélt postamesternő.** Megirtuk annak idején, hogy özv. Orlay Imréné szül. Horváth Mária, volt cserföldi postamesternő azért, mer egy Amerikából érkezett nagyobb összegű pénzküldeményt elsiszkasztott, a zalaegerszegi kir. törvényszék hivatali sikkasztásért hathónapi elzárásra ítélte. Orlayné az ítéletet megfelebbezte de a győri tábla helybenhagyta az elsőbírótság ítéletét. Orlayné előtt a kir. törvényszék a minap hirdette ki a helybenhagyó ítéletet, s miután ez most már jogerőssé lett, Orlaynéét mindjárt fogva is tartották.

— **Kiugrott a robogó vonatból.** Weiser Henrik budapesti kereskedelmi utazó tegnapielött Zalaegerszegről — Alsólendván át — Csáktornya felé utazott. A vonabon elaludt és Murasklós állomás közelében ébredt fel. Az utazónak Mura-szerdahely állomáson kellett volna leszállnia. Weiser felröntötte a vonat ajtaját és kiugrott. Igen súlyos belső sérülést szenvedett.

— **Megyegyűlés.** Zalavármegye törvényhatósági bizottsága február hó 9-én délelőtt 10 órakor Zalaegerszegen, a vármegyeház gyűlés-termében közgyűlést tart.

— **Polgármester és rendőrfőkapitány.** mult héten csunya meghurcolásban volt része: Korbai Károly zalaegerszegi polgármesterék. A polgármester idézést kapott, mint vádlott, rendőrségtől s mikor ott megjelent, Zilahy Iván főkapitány egy polgári rendőr feljelentése alapján azzal vádolta meg, hogy a polgármester z utcan kiragasztott hivatalos hirdetőmelyeket megromlítja, sőt egy városi plakátot el is tulajdonított. Korбай nyilván el is marasztalják a ettenezen bűnben, de a polgári rendőr alaptalan ádaskodásával szemben akadt több tanu, akik Corbay ártatlanságát bizonyították. Erre a polgármester ellen megszüntették az eljárást. Mikor a polgármester az ügyvédjével távozni készült a főkapitány szobájából, így szólt: „Menjünk, itt nég a levegő sem tisztá!” Zilahy ezért a kijelentésért provokálta a polgármestert.

— **Tavaszi állatösszeírás.** A földmivélségi minisztérium Zalamegye törvényhatóságához brendeletet intézett a tavaszi állatösszeírás tárgyában, amelyben elrendeli, hogy a haszonállatok gkésőbb március végéig összeírandók. A renetel szerint az összeírás teljesítő közegeknek felelősségük a közönséget fölvilágosítani, hogy z összeírás nem szolgát adókövetés céljaira. z összeírt adatok május 1-ig terjesztendők föl a minisztériumhoz.

— **Megyebizottsági tagok.** Az alsólendvai megyebizottsági tagok az alsólendvai járás területéről az 1914. évre a következők: Viriúsi agok: Gróf Zichy Ágost Belatino, Hertelendy erenc Petesháza, Osvald József Kerkaufalu, dr. Jmer Tivadar Resznek, Fuss F. Nándor Alsó-óndva, dr. Berger Ignác Szentgyörgyvölgy, Ivanics örgy Alsólendva, Pollák József Alsólendva, Nábrácsky Hajós Béla Alsólendva, Szabó me Pórszombat, dr. Laubhaimer Oszkár Alsó-óndva, Strausz Florián Alsólendva, Szepesy G. elatino és Weisz Béla Belatino. Választott zottsági tagok: Az alsólendvai kerületből: Dr. za Fábán, dr. Brünner József, Csizsár Sándor, Hadrovics Elek, Isoó Ferenc, Bió Lajos és r. Kiss Elemér; a csesztregi kerületből: Balás éla, Kósa Ferenc, Antal József és Deák István; baksai kerületből: Koller Nándor, Borsos Lajos, úlesár Miklós, Baka Pál, Sohár János és Baka ábor; a szentgyörgyvölgyi kerületből: dr. Hajós álman, dr. Buchberger József és Cseke Károly; bántornyi kerületből: Szilágyi Dezső, Kovács nos, Grasanovics Antal, Piatek János, Balcz réd és dr. Hajós Ferenc; a belatinci kerület-ől: Berkovics János, Zrinyi Károly, Cseppehy ároly és Besnyák Lajos; a lendvavásárhelyi erületből: Varga Ferenc, Bassa Iván, Volper Pál s dr. Kollin Ignác.

— **Hir Kiss Árpád szintársulatáról.** Kiss Árpád szinagzató nálunk is jól ismert társulata edden kezdte meg működését Keszthelyen a Cigányprimás" c. operett előadásával. Amint eszthelyi lapírtásunkból olvassuk, a közönség teleg pártfogásban részesíti Kiss direktor igyekvő árdját. A társulat a régi, ismerős tagokból ál-óvi Kornélia, Fáskesti Mariska, Garai Irén, Deák iyula, Sándor Andor és Kun Dezső játékaról önönösen nagy elismeréssel ír keszthelyi lap-írtásunk.

— **Rendőrségek államsegélye.** Nagy-anizsa város rendőrsége 18,000 kor., Zalaeger-zeg városáé pedig 10,000 kor. segélyt kapott z államtól.

— **Allatbetegség.** Megirtuk mult számunk-an, hogy Csáktornán fellépett a száj- és köröm-ljás. Újabb jelentés szerint ugyanott a rühkór i fellépett. Mindazonáltal megtartják Csáktornán jövő heti országos vásárt.

— **Befagyott a Mura.** Szemenyéről közlik elünk a hírt, hogy ott a Mura a mult héten eljesen befagyott.

— **Elijött a völgyéne után meghalni.** chafnitz Margit 19 éves tiszaszentmártoni leány egyben járt egy tapolcai fiatallamberral. A férfi emrög levelet írt a lánynak és kérte, hogy utaz-ék Tapolcára és lépjen vele közös háztartásra. A leány szót fogadott, elszökött hazulról s négy apig együtt élt a völgyénevel. Négy nap múlva fiatallamb gondolt egyet s haza akarta külv-teni a leányt. Schafnitz Margitot ez annyira el-iserítette, hogy lügkööldatot ivott és meghalt.

— **Pénzintézetek közgyűlése.** Az Alsó-óndva-Vidéki Takarékpénztár február hó 7-én délután 2 órakor tartja ez évi (XV-ik) rendes közgyűlést.

A Belatincevidéki Takarékpénztár pedig febr. hó 11-én délelőtt 11 órakor tartja ez évi (XXX-ik) rendes közgyűlést Belatincón.

— **Az „Urania“ állandó moziban ma.** vasárnap délután 3 és este 8 órakor két remek sláger: „Az emberiség átka“ és „A katonabecsü-let“ s több humoros és komoly darab teszi gaz-daggá és tartalmassá a műsort. A mai előadások műsora a következő: 1. Humoros megnyitó, 2. A stockholmi Olimpiád, 3. Az emberiség átka (dráma 3 felvonásban), 4. Kerüld a lejtőt, 5. Katonabecsület (szinmű 2 részben), 6. Kukuska bácsi öngyilkos.

— **Leitűtők és kirabolták.** Ismét rablót-átadás történt a városunkkal határos Alsólakos községben. A legújabb gazság most a héten, a lendvai vásár napján történt. Setei József felső-lakosi gazda hétfőn a lendvai országos vásáron egy marhát adott el. A délutáni órákban tartott hazafele, de utközben betért egyik alsólakosi korcsmába, hol estig iddógált. Egyik este ment tovább, de alig tett a korcsmától száz lépést, a sötétben két alak megtámadta, leitűtötte és el-rabolták a pénzt. Setei felismerte támadóit s fel-jelentést tett ellenük az alsólendvai kir. járás-bírósnagnál.

— **Felhívás a közönséghez!** A pécsi postaigazgatóság a következő sorok közlése-re kérte fel lapunkat: „Hazánk árvíz által sújtott vidékein ezer és ezer szerencsétlen honfitársunk a végső nyomorral küzd s az éhhalál veszedel-mének néz elébe. A kereskedelemügyi m. kir. minisztérium által kibocsátott árvízbélyegekből befolyó adományok ezen szerencsétlen honfitár-saink segélyezésre szolgálnak. Az árvízbélyegek minden postahivatalnál s a postai cikkek árusító-nál kaphatók s azokért a rendes postai értéken felül az árvízkárosultak javára adományként csupán 2 fillér fizetendő. Kérjük a m. t. közön-séget, hogy postai küldeményeinek bérmentesíté-sére vásároljon és használjon árvízbélyegeket. Csekély 2 filléres adományaival árvízszűjtő, nyomorgó honfitársaink szomorú sorsán fog enyhíteni. Pécs, 1914. január 12-én. Brunner.”

— **Gólya az országúton.** Szentgyörgy-völgyről jelentik: Molnár Jánosné veleméri asz-szony a vásárról ment hazafele. Az uton szűlési fájdalmak lepték meg és az asszony egy egész-séges figyermeknek adott életet, akit a kőienyébe csavargatva vitt haza. Az országúton született gyermek jó egészségnek örvend és az asszony is jól van.

— **Mulatság színelőadással.** A türjei r. kath. ifjúsági egyesület január 31, február 1. és 2-án az iskolában jótékonycélu műkedvelő színi-előadást rendez. Előadásra kerül a „Vereshaju“ című népszínmű.

— **Ritka vendégek.** Damásásról írják, hogy ott e télen egy teljesen ismeretlen madárfaj jelent meg csapatosan. A madarak a seregélynél nagyob-bak, zömök testalkatuk, színik szürkés, fejükön nagy bőbita ékeskedik. A legérdekesebb azonban, hogy szárny- és fark-tollaik végei csontszerűen meg vannak keményedve. Megállapították, hogy az érdekes madarak Európa legészakibb részei-nek lakói és Brehm szerint még Németországba is oly ritkán jönnek le kemény té idején, hogy a nép babonás hite megjelenésüket valami rendi-külvüli esemény, háboru vagy járvány előjelének tartja. Természettajri neve a madárnak Ampetisz Garrulusz, a magyar ornitologusok csonttollu madárnak hívják. Valószínű, hogy a rendkívül erős tél zavarta le őket hozzánk Skandináviából és talán egy emberöltő fog eltelni, mire újra idevetődnek.

— **Agyonszurtak egy bojtárt.** A Kopaló-pusztán volt bojtár Varga József. A minap éjjel egy Nádi István nevű parasztember felkötötte, hogy a disznóálások körül zajt hall. Másnap reg-gel holtan, agyonszúrva találta a bojtárt. Hogy mi történt vele, még nem tudják, mert Nádi el-tűnt a környékről.

— **Megfagyott az uton.** Vass Sándor 24 éves kovácssegéd szerdán este Zalajakabfáról Bocskára akart menni, ahol a szülei laknak. A hosszu uton nagyon kimerült, leült pihenni s eközben elaludt és megfagyott. Csak két nap el-múltával akadtak a holttestére a mezőn keresztül vezető gyaloguton.

— **Hegyközségi közgyűlés.** Az alsólend-vai hegyközség február hó 22-én délután fél 3 órakor Alsólendva nagyközség tanácstermében rendes tavaszi közgyűlést tart. Targysorozat: 1. Az 1913. évi zárszámadás megvizsgálása és a felmentvény megadása. 2. Esetleges indítványok.

— **A körmendi botrány hőse meghalt.** Ismeretes még Mocsáry Ignác volt körmendi polgári leányiskolái tanár ügye, akit néhány évvel ezelőtől több leányövendékének megrontása miatt börtönre ítélték s a büntetés elől Amerikába szökött. A bűnös tanár szombathelyi rokonai most értesültek Amerikából, hogy Mocsáry Ignác Newyorkban meghalt.

— **Rémes családi dráma a kosár miatt.** Mercz József özvegy dorozslói cserepező-mester megkéretett egy falujabeli nőt, de kosarat kapott. Merczet ez annyira elkészerítette, hogy este lefek-vés előtt szennel megrakta a kályháját, de a csövet előzőleg kiemelte a helyéből. Reggel ugy Merczet, mint három kis gyermekét, továbbá a házvezetőnőjét és ennek leányát megfulladva ta-lálták a lakásban.

— **Elfogott gyilkos.** Véres gyilkosság történt tegnapelőtt este a barcsi vasutállomason. A vásárról egy öt tagu társaság érkezett, amely a pályaudvari vendéglőben összekülönbözött. A meghasonlott társaság később a peronon is foly-tatta a civakodást, amely később komoly vere-kezőssé fajult. Egyszerre csak Pavlovics Mihály, a társaság egyik tagja véresen összerogott s mire orvosi segítség érkezett, már meg is halt. A nagy kavarodásban a gyilkos elmenekült. A csendőrség kinyomozta, hogy a tettes Nagykanizsára menekült, ahol le is tartóztatták.

Az Alsólendva-Vidéki Takarékpénztár hetibefizetési betét- és előleg-üzletágának XVII. csoportját 1914. február 4-én nyitja meg.

Az Alsólendva-Vidéki Takarékpénztár Igazgatósága.

— **Befagyott a Balaton.** Az erős hideg következtében a Balaton teljesen befagyott s hatalmas jégpáncél fűdi. Most kocsi közlekedhet-nek rajta. Évtizedek óta nem történt meg, hogy a Balaton teljesen befagyott volna.

— **Hamis ötkoronások.** Dunántulon, különösen Zala, Somogy, Tolna és Baranya megyékben sok hamis ezüstpénz forog közkezen. A régy megye rendőrhatalósági erőlyesen nyomoztak a pénzhamisítók után. A pécsi rendőrség-nek végre sikerült nyomra jutni. Hetesi Jakab kisherendi földműves hamis ötkoronással akart fizetni egy üzletben. A hamis pénzt megismerték, letartóztatták. A nyomozás megállapította, hogy a hamis ezüstpénzek egy Mohács körüli kisköz-ségben készülnek.

— **Megtámadott éjjeli örök.** A mura-szombati járásban levő Korong községben egy nagy csapat barkóci legény vonult keresztül va-sárnap éjjel. Az éjjeli örök csendre intették a legényeket, akik erre késekkel, botokkal neki-estek az öröknek s azokat nagy elverték és össze-szurkálták, hogy életbenmaradásukhoz semmi remény nincs. A csendőrség a támadó legénye-ket letartóztatta.

— **Öngyilkos lett, mert tévedésből agyonlőtte a herceg kutyáját.** Nagy József csurgói hegyőr tegnapelőtt éjjel lakásán fölakas-z

otta magát. — Mire tettét észrevették, már halott volt A szerencsétlen embert a félelem kergette az öngyilkosságba. Nagy József néhány nap előtt Festetics Tasziló herceg egyik drága vadászébét lötte agyon, amikor a kutya a szőlőben kóborolt. Mikor a hegyőr megújta, hogy a kutya Festetics hercege volt, félt a reá való büntetéstől s attól, hogy a 60 K-ás eb árát meg kell fizetnie.

— A Vasárnapi Ujság február 1-ei száma szenzációs érdekességei kepeket ad a budapesti tőzsdéből, jubileuma alkalmából: a tőrszűz bűsö ciete megem volt díj érdekés képekben bemutatva. Kiválóan érdekesek az Iparművészeti Múzeum régi erdélyi szőnyegkiállításai bemutató képek, nemkülönben a Lánchíd képei, Pásztor Árpád cikke és képei Poe Édától, a mayerlingi tragédia huszonötödik évfordulójára alkalmából közölt kép stb. Szeprodalmi olvasmányok: Száni Gyula és Lagerlöf Zelmá regénye. Bársány István novellája, Ady Endre, Peterdi A. és Haraszty Lajos versei. Szép Ernő cikke stb. Egyéb közlemények: Tolnai Kornél államasvati előkészítő arcképe, egyéb aktualis arcképek, Newyork képe éjjel és nappal s a rendes heti rovatok. Irodalom és művészet, sakkjáték stb.

A „Vasárnapi Ujság” előfizetési ára negydedvőre öt korona, a „Világkronika”-val együtt hat korona. Megrendelhető a „Vasárnapi Ujság” kiadóhivatalában (Budapest, IV. ker., Egyetem-utca 4. szám). Ugyanitt megrendelhető a „Kenes Neplap”, a legelőszörbb újság a magyar nép számára, félévre 2 korona 40 fill.

— **Raktári tűz.** Csütörtökön este eddig ismeretlen okból tűz keletkezett Lendvavásárhelyen a szövetkezeti üzlet raktárában. Szerencsére a személyzet meg idejében észrevette a tüzet s elfojtotta. A kár így is meghaladja az ezer koronát. A vizsgálat folyik.

5106/1913. tkvi szám.

Arverési hirdetmény kivonata

Az alsólendvai kir. járásbíróóság mint tkvi hatóság közhírrá teszi, hogy dr. Chilkó Sándor végrehajthatónak Tóth Lászlóné szül. Kovács Juli végrehajtást szenvedő elleni 189 kor. 30 fillér és jár. iránti végrehajtási ügyében a Tóth Lászlóné szül. Kovács Julinak az alsólendvai kir. járásbíróóság területén levő következő ingatlan jutalékaira, u. m.: 1. a kerkaszentmihályfai 18. tjkvben $\frac{1}{2}$ 1. sor 350. hrszám alatt felvett ingatlanból (szőlő pincével a Zihási renden) való B. 30. alatti jutalékára 6 kor.; 2. az ugyanottani 34. tjkvben $\frac{1}{2}$ 2—4., 7., 8. sor 49. hrsz. (rét a Telekret dülöben), 93. hrsz. (rét az Irtási rétekekben), 126. hrsz. (rét az Alsórétekekben), 233. hrsz. (szántó a Telekvég és Tizköz dülöben), 266. hrsz. (szántó u. o.) alatt felvett s telekkönyvileg egy jószágtestet képező ingatlanokból való B. 4. alatti jutalékára együttesen 198 kor.; 3. az ugyanottani 242. sz. tjkvben $\frac{1}{2}$ 1. sor 396. hrsz. alatt felvett ingatlanból (szántó a Hegyöli dülöben) való B. 3. alatti jutalékára 33 kor.; 4. az ugyanottani 243. tjkvben $\frac{1}{2}$ 1. sor 414. hrsz. alatt felvett ingatlanból (szántó a Hegyöli dülöben) való B. 3. alatti jutalékára 23 kor.; 5. az ugyanottani 280. tjkvben $\frac{1}{2}$ 1. sor 36. hrszám alatt felvett ingatlanból (ház és udvar) B. 3. alatti jutalékára 469 kor.; 6. az ugyanottani 281. tjkvben $\frac{1}{2}$ 1., 2. sor 153. hrsz. (rét az Alsórétekekben), 291. hrsz. (szántó a Fenyvesközi dülöben) alatt felvett s telekkönyvileg egy jószágtestet képező ingatlanokból való B. 3. alatti jutalékára együttesen 238 kor.; 7. az ugyanottani 282. tjkvben $\frac{1}{2}$ 1., 2. sor 133. hrszám (rét az Alsóréten) és 307. hrszám (szántó a bárhelyi mezőszélen) alatt felvett s telekkönyvileg egy jószágtestet képező ingatlanokból való B. 3. alatti jutalékára együttesen 262 kor.; 8. az ugyanottani 324. sz. tjkvben $\frac{1}{2}$ 1. sor. 390. hrszám (legelő a Hegyöli dülöben) alatt felvett ingatlanból s 2—3. sorszám alatt felvett közös erdő és legelőből, amely ingatlanok telekkönyvileg egy jószágtestet képeznek, való B. 2. alatti jutalékára összesen 68 K ezennel megállapított kikialtási árban elrendelt és hogy a fentebb megjelölt ingatlan-jutalékok

1914. február hó 4-én délelőtt 9 óraker

Kerkaszentmihályfa községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási ár $\frac{2}{3}$ -án alul eladatni nem fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 $\frac{1}{2}$ %-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvénycikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. nov. 1-én sz. a. kelt ig. miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. jbiróság tkvi hatósága.

Alsólendván, 1913. október hó 25.

Bíró s. k., kir. jbiró.

MIELŐTT SZŐLŐVESSZŐT,
SZŐLŐOLTVÁNYT,
BORT,
gyümölcs- és diszfát
vásárolna, a saját érdekében kérje legújabb képes árjegyzékünket, a mely mindenkire nézve sok hasznos tudnivalót tartalmaz.
Pontos cím:
SZÜCS SÁNDOR FIA
szőlőoltványtelep és bórtermelő részv.-társ.
BIHARDIÓSZEG. 10-3

35/1914. vh. sz.

Arverési hirdetmény.

Bader Hermán végrehajtható javára az alsólendvai kir. járásbíróóság 1913. Sp. II. 416/11. sz. kielég. végrehajtást és az alsólendvai kir. járásbíróóság 1914. V. 131/1. számú kiküldetést rendelő végzése alapján 90 kor. 80 fillér követelés s jár. kielégítésére Alsólendva nagyközségben

1914. február hó 9-én d. u. 2 óraker

egy fényezett, nyolcfiókos tölgy íróasztal, egy fényezett hironajtós tölgy pohárszék, egy virágos szövetű diván, egy kétajtós tölgy/fa-székreny és és egyéb ingóságok 680 kor. becsérétkben bírói

árverés utján fognak eladatni a következő általános árverési feltételek mellett:

Ha a tárgy becsérétké meg nem ígértetnék, az a kikialtási árón alul is a legtöbbet ígérő által megvettnek jelentetik ki még akkor is, ha más árverelő által ígért nem tétetett. Minden tárgy vételára azonnal készpénzben fizetendő, melynek lefizetése után az elárverezett tárgy a vevő birtokába adatik. Ha a legtöbbet ígérő a vételárt le nem fizetné, a tárgy azonnal újabban árvereltetik s ez esetben a fizetést nem teljesítő árverelőnek a netáni többlethez igénye nincs, ellenben a netáni kisebb összeget pótolni köteles és az árverés további folyamán részt nem vehet.

Kelt Alsólendván, 1914. január 23.

Havel, kir. bir. vhajtó.

6050
közj. hit. bizonyítvány orvosoktól és magánosoktól igazolja, hogy a
KAISER-féle Mell-Karamella
három fényövel
Köhögés rekedtség, hurut, elnyálkásodás és gőrcsős köhögés
ellen legbiztosabban használhatók.
Csomagonként 20 és 40 fillér, dobozban 60 fillérért
kapható Alsólendván Fuss F. Nádor
gyógyszertárában.

Hirdetéseket
jutányos árban felvesz
e lap kiadóhivatala.

Őszibaraczkfát,
mindenfélé gyümölcsfa
vadonczot,
akáczcsemetét,
2 éves gyökeres
szőlővesszőt
igen olcsón ad **Unghváry László**
faiskolója **Czepléd.** Tessék árjegyzéket kérni

Az Alsólendvai Takarékpénztár
Hetibefizetési betét- és előleg-üzletágának
XV. csoportját
1914. évi február hó 12-én nyitja meg.
Az Alsólendvai Takarékpénztár
Igazgatósága.

Kiváló új fajborok!

MEGHÍVÁS.

Ó-borok nagy választékban!

Visontai és Mátrahegyi Szőlőtelepek Borértékesítő RészvénytársaságaElnök: Nagyméltóságú Dr. Kállay Zoltán v. b. t. t., Hevesmegye főispánja. Igazgatóság székhelye: **GYÖNGYÖS**, (Főter, Luby-ház, Új bankpóta). Postafiók 1. sz. Telefon 99. sz. Sürgőnyezim: Visontamátra.Ó 1908—1911. évjáratu és új FAJBOROK.
Pecsenye-, csemege-, szamorodni- és asszu-borok.Hazánk legnagyobb termő hegyi oltvány szőlőtelepei:
Beültetett terület 540 hold. Évi termés 12,000 hectoliter.

A t vendéglős urakat meghívjuk szőlőtelepeink pincészetének megtekintésére. szükségletük méltányos árban, idejekorán való biztosítása céljából.

10-10

BORFAJOK: Mézes, Ezerjő, Rizling, Furmint (Som), Hárslevelű, Muskát-
Otonelli, Chasselas, Kövidinka, Pozsonyi, Erdei, Mustos, Madelaine,
Kadarka, Otello, Oportó, Burgundi, Kabernet.Zala-, Vas- és Somogy megyei képviselő: **Polgár Dávid és**
Társa urak Budapest, I., Fehérvári-ut 39. Telefon 144—14.Előfizetőink ingyenes
hirdetés-rovata.**Ipar és kereskedelem**Előfizetőink ingyenes
hirdetés-rovata.**HELYBELIEK:**ARNSTEIN BENŐ fűszer-, festők-, csemege-, liszt-,
vetemény-magvak, ugyszintén norinbergi-, üveg- és
porcellánkereskedése. Deszka-, épületfa-, szénraktárASCHERL JÓZSEF építész, építési vállalkozó.
Elvállal építési tervek készítését, mindennemű épít-
kezést, valamint szakvélemény adását.

BADER HERMAN cipész. Kész cipők raktára.

BECK MIKSA sütődéje a Főuton (saját ház).

BOBS ISTVÁN kötélgyártó.

BLAU SANDOR vasuti vendéglője az állomásnál.

BLAU és BARTOS rőfösáru- és készruha-üzlete.

BECK OSZKÁR fodrászterme Főut, Tivadar-f. ház

DEUTSCH JÁNOS vendéglője a Vasuti-utcában

ERMÉNYI JÁNOS bábsütő és mézeskalácsos.

EPPINGER SAMU téglagyáros és gőzmalomtulajd.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER LIPÓT norinbergi-, díszmű-, üveg-, por-
cellán-, vegyesáru- és csemegekereskedése.

Özv. FARAGÓ ISTVÁNNÉ borbély- és fodrász.

FEHÉR ANTAL köröm- és koci-kovács.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, csemege-, rövid-,
norinbergi-, üveg- és porcellán-áru kereskedése.GREGORENCICS JÓZSEF szikvizgyára. Kivá-
natra szikvizet vidékre is szállít.

GROSZ FERENC bérkocsi-vállalata.

GÖNCZ GÁBOR pékmester

Özv. GÁLLITS TAMASNÉ kéményseprő-mesternő

GUNDERLACH ANTAL asztalos Szentjános-utca

HEGEDICS ISTVAN eszmadia.

KLEIN DÁVID szállítási (spéditeur) vállalata

KANCAL JÓZSEF vendéglője a Kanizsai-utcában

LEVÁRT JAKAB hentesáru-készítő, Szentjános-u.

LEVÁSICS FERENC építőiparos.

MAYER ÖDÖN óras és ékszerész. Nagy raktár
china-ézüst árukban.

MAURER FERENC szobafestő és mázó.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb
választék vas- és vasalásokban. Varrógép-, gaz-
ásági gép-, szén-, cement- és melomlók-raktár.

MURSCIS LAJOS építőiparos.

NEUBAUER ANDRÁS „Korona” nagyvendéglője

NÉMETH PÁL épület- és géplakatos.

NÉMETH ERNŐ borbélyüzlete Főut, Beck-f. házban

PÖLLÁK LAZAR nagykereskedő. Dohány és
szivar nagy-áruda.

PERKÓ VENDEL hentesáru-üzlete a Főuton.

PANDUR LAJOS szoba- és címfestő, épület- és
butor-mázoló„SCHRANTZ-ÁRUHAZ” (Alsólendva, Templom-
tér, dr. Filkor-féle ház) legolcsóbb bevásárlási
forrás rőfös-, rövid- és divatáru-cikkekben.

REICHENFELD LAJOS mészáros és hentes, Főut

SINGER IZSÓ bőrkereskedő és szikvizgyáros

SIPOS DANIEL elsőrendű uriszabó (Főut).

SIPOS LAJOS épület- és műbádogos.

SIMONKA JÁNOS szijgyártó.

SCHAFFHAUSER ENDRE mechanikus.

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

Özv. TUSKE FERENCNÉ vendéglős.

TAKÁTS FERENCZ asztalos.

TERSZTENYÁK ISTVÁN kőfaragó és szobrász.

Kész sarkóráktár, Szentjános-utca

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mész- és
cement-raktára és cement-áru készítése.

TOMKA GYÖRGY vas- és fűszerkereskedése

VARGA MÁTYÁS a szőlőhegyenélad fűs és zöld
szőlőoltványokat a legjobb bor- és csemege-fajokban

WORTMAN BENŐ rőfös- és divatáru-kereskedése.

WEISZ LIPÓT divatárukereskedés és Kobrak-
féle cipő raktára

WALTERSDORFER ADOLF mészáros.

WOLFSOHN HENRIK központi kávé.

WEISZ ZSIGMOND elsőrendű férfi-szabó.

VIDÉKIEK:

ÁG ISTVÁN vendéglős Lendvahosszúfal.

BUKOVECZ PÉTER kereskedő Kebelesztmárton

CSEKE KÁROLY csesztreg-paraszai gőzmalma.

DOMA JOZSEF vendéglős Lendvavásárhely

DZSUBAN JÁNOS vendéglős Alsólakos.

DOMJÁN SÁNDOR cipész Szentgyörgyvölgy.

FRANKÓ ANTAL vendéglője Bántornya.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkaszentmiklóson.

FÜRST ADOLF vendéglős Rédiés.

FÖLDES MÓR „Roval”-kávéháza Csáktornyan.

FRANKÓ GÉZA vendéglős Lendvaerdő (Renkőc)

FLESCH MANÓ vendéglős Rédiés.

GASPARICS JÁNOS cipésmester Külsősárd

GIDER GUSZTAV vendéglős Zsitkóc.

GÁL JÓZSEF molnár Petesháza.

GREGOR JÁNOS molnár Muraszerdahely.

GAÁL SÁNDOR. a rédiési hengergőzmalom bérelője

GRUBER FERENC gőzmalma Göntérháza.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Bántornya.

IVANICS FERENC ácsmester Hosszúfal.

JERICIS IVAN ácsmester és kutszivattyu-berende-
zési vállalkozó Murahely.

„KÖZPONTI” szálló Gödöllő.

Özv. KRAUSZ FÜLÖPNÉ vegyeskereskedése
Lendvahosszúfal.

KOVÁCS FERENC vendéglős Alsómorác (Vas-m.)

KEMÉNY MÓR kávéháza Muraszombat.

KOHN LIPÓT mész-, cement- és deszka-nagy-
kereskedése, Eternit-pala elárúsítása MuraszombatKRALL MÁTYÁS mechanikus korekpar- és varró-
gép javító műhelye Csáktornyan.

KANCAL ISTVÁN vendéglős Rédiés

KONTLER KÁROLY vegyeskereskedése Lendva-
hosszúfal.

KOLLER JÁNOS vegyeskereskedő Göntérháza

KIRÁLY JÓZSEF fakereskedő, Felsőlakos.

Tűzifa eladás ölenként K 36.—

LOVENYÁK VINCE borbély Lendvavásárhely

LEBOVITS KÁROLY vendéglős Damása.

LACHENBACHER JÓZSEF kereskedő Zalabaksa.

MILHOFER TESTVEREK vegyeskereskedése
Lendvavásárhely.

MAYER MIKSA FIA vegyeskereskedő Pórszombat

MAYER JAKAB kereskedő Muraszerdahely.

NEUBAUER PÉTER vendéglős Kebelesztmárton

NEMETH ISTVÁN eszrepes-m. és tetőfedő Resznek

POLLÁK SAMU vendéglős Murahely (Deklezsín.)

PREISS IGNÁC kereskedő Szentgyörgyvölgy.

PACSAI LÁSZLÓ köröm- és kocsikovács-mester
Nemesnép.

ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalab. ksn.

RECHNITZER JÓZSEF kereskedése Kislippa.

REINER LÁSZLÓ vendéglős Felsőszemenye.

SPIEGEL ADOLF vendéglős Völgyifalu.

SBÜL KAROLY vendéglős Radamos.

SCHWARCZ LIPÓT butorkereskedő Varasd.

SABJANICS MÁRTON asztalosmester és deszka-
kereskedő. Adorjánfalva.

SALAMON JÁNOS molnár Lovászi.

SZABÓ FERENC cipész Lendvavásárhely.

SZOCSÁK LAJOS cipész Csesztreg

SZIGETI EMIL vendéglős és mészáros
Szentgyörgyvölgy.

TURNAUER BLA kereskedő és vendéglős Murarév

TÓKA LAJOS műmalma s lisztraktára Csentevölgy
Elad a legjobb lisztek.

TOPLAK JÁNOS ác és építő-mester Ba'ónak.

ULLMANN HENRIK kereskedő Marcai.

TIBOLD ANDRAS vendéglős Belatinc.

„VADÁSZKÜRT” nagyszálloda Budapest.

VARGA JOZSEF vendéglős Lendvavásárhely.

VASS GÉZA asztalosmester Csesztreg.

WALTERSDORFER IGNAC sörkereskedő Ujpest.

WOLFARTH LAJOS mérnök Muraszombat

WEISZENSTERN IGNÁC vendéglős Bántornya.